

אור יצחק

עלון שבועי יו"ל ע"ג ארגון "אור יצחק" להפצת תורה הארגון בנשיאות מרן הראש"ל הגאון רבינו יצחק יוסף שליט"א בראשות והכוונת הגאון הרב יניב עזיז שליט"א הארגון גם לעילוי נשמת חנה סלטנת בת מלוס - ויצחק בן שוקרי צ"ל

פרשת וירא | תש"פ

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

ראש הארגון, ראש כולל "נור משה" ומו"צ, מח"ס "אמת קנה" ו"יניב פירות"

חשיבות אמירת פרשת עקידת יצחק

בפרשתינו מובא מעשה העקידה, שהיה מוכן אברהם אבינו להקריב את בנו יקירו יצחק אבינו לכבוד בורא עולם, נביא בפני הקוראים מאמר בחשיבות אמירת פרשת העקידה, שנדע מה אנו זוכים לקרוא כל בוקר בתפילת שחרית, ואף יש רבים וטובים שנהגו לומר את זה גם בתפילת מנחה, ונקפיד לאומרה מילה במילה, וחלילה לנו מלדלגה לפחות בתפילת שחרית. הנה בזהר הקדוש כתוב דבר מעניין, "וטוב לישראל להזכיר בגלות בכל יום פרשת העקידה, שתגן עליהם מכל מקרים רעים, ובת קול יוצאת ואומרת אל תעש לו מאומה", עכ"ל הזהר הקדוש.

ודברים מפליאים במדרש רבה (בראשית נו, י) נאמר: "רבי יוחנן אמר: אמר אברהם לפניו, ריבון העולמים, כיוון שכבשתי רחמי לעשות רצונך, יהי רצון מלפניך ה' אלוקיי, בשעה שיהיו בניו של יצחק באים לידי עבירות ומעשים רעים, תהא נזכר להם אותה עקידה ותתמלא עליהם רחמים".

ובמדרש תנחומא (וידא, כג) נאמר: "כשהיו בניו של יצחק חוטאים ונכנסים לצרה, תהא זוכר להם עקידתו של יצחק, ותחשב לפניך כאילו אפרו צבור על גבי המזבח ותסלח להם ותפדם מצרתם".

מובא סגולה נפלאה בספר "יפלט למו" שנכתב לפני 180 שנה ע"י הרב המקובל הרב אברהם חמו: "מי שיאמר עקידת יצחק שבע פעמים, אפילו חרב נפלה מונחת על צווארו ואפילו כלו כל הקיצין, מהפך הכול למידת רחמים".

על כן יש שנוהגים לקרוא בתור סגולה את פרשת עקידת יצחק - שבע פעמים, וכך לזכות לפתיחה המזל ולשחרור חסימות בכל תחום בחיים כגון פרנסה, זיווג, בריאות, נחת מהילדים ועוד.

בטור סימן א': "וטוב לומר בכל יום פרשת העקידה, כדי להזכיר זכות אבות לפני הקב"ה, וגם להכניע היצר לעבוד השי"ת, כמו שמסר יצחק את נפשו (בית יוסף).

ועל כן אפי' בשבת אומרים את פרשת העקידה אך לא יאמר את יהי רצון שאח"כ.

וכתב רבנו פלאגי ע"ה כתב בספרו "עטרת חיים": "אלמלא עקידת יצחק, אין אחד מכל הנבראים יכול להפיק רצון שאלתו."

וכתב ה"מגן אברהם" בשם רבינו בחיי, ש"אין די באמירה, אלא להבין הפרשה ויכיר גדולת נפלאות ה'" ויבכוח זה תתגדל האמונה והיראה ויוכל לקבל השפעות ולהמתיק הדינים.

ובחשיבות מעלת פרשת העקידה כתב ר' נתן מברסלב (מתוך הליקוטי הלכות לרבי נתן מברסלב). עיקר קיום העולם היה ע"י הניסיון האחרון והקשה ביותר של אברהם אבינו עקידת בנו יחידו האהוב שחיכה לו כ 100 שנה. [ומסביר] כי עקידת יצחק זה בחינת מסירת נפש שמסר נפשו למות בשביל השם יתברך. ע"כ בכל פעם שרוצים להזכיר לפני השם יתברך את הברית ואת השבועה שנשבע להאבות מזכירין אותה על ידי הזכרת זכות עקידת יצחק.

אחיזת הדינים הוא בבחינת גבורת יצחק, ומהשתלשלות הדינים כשאין זוכין להמתיק נאחז מהם ח"ו בחינת יגון ואנחה שאחיזתם משם, כי הם תוקפא דדינא קשיא רחמנא ליצלן שהם כל הצרות שעוברות על האדם בפרנסה זיווגים בריאות ושאר עניינים גשמיים ורוחניים.

אבל ע"י עקידת יצחק נמתקין הדינים בשרשן, ואז נמתק בחינת היגון ואנחה עד שנתהפך היגון ואנחה לשמחה שזה עיקר שלימות השמחה, ועל כן יצחק דייקא נקרא על שם השמחה, כי עיקר השמחה על ידי יצחק דייקא על ידי שנמתקו הדינים בשרשן שהוא בחינת הנ"ל, בחינת היפוך היגון ואנחה לששון ושמחה...

עקידת יצחק היא בחי' כיסופין טובים שמסר נפשו בחשק נמרץ באמת לעשות רצונו ית' שמשם נשרש הנקודה קדושה בלב כל אחד מישראל לכסוף ולחשוך להשית במסירת נפש לעשות רצון בוראו, וע"כ אנו מבקשים שיזכור לנו כל זה כדי שיתגברו ההבלים דקדושה בכח הצדיקים שומרי הברית, ועל ידי זה נזכה להתגבר עליו ולהתדבק ביצר טוב ובמעשים טובים עד שנזכה עי"ז להתדבק במידתו של יעקב הנ"ל שזה בחי' תתן אמת ליעקב... וע"כ מזכירין בתפילות ראש השנה עקידת יצחק שהוא בחי' המתקת הדינים בשרשן. אז כל בוקר שאנו זוכים לומר פרשת העקידה, חלילה לנו מלדלג, או להריץ אותה, אלא נאמר אותה מילה במילה ובכוונה.

דברי מרן - מעדני המלך

נערך ע"י הרב אליהו כהן שליט"א

קול דמי אחיה צעקים אלי

יש שאינם יודעים להעריך את התלמיד, ואם פעם אחת עשה דבר שאינו כהוגן - תכף ומיד מסלקים אותו מבית הספר. וכי אתה תקבל אחריות? אתה יודע מה הוא היה עתיד להיות? וכי ילד שעשה מעשה קונדס, הוא רשע שלא יצא ממנו שום דבר? קרה פעם שהוא נכשל, יצר הרע גדול והרבה ילדות עושה. אתה זרקת אותו מבית המדרש - הקדוש ברוך הוא יתבע את דמו מיד! ולא רק את דמו, אלא תלמיד זה היה עתיד להיות גדול בישראל, ועל ידי שזרקת אותו מבית המדרש, האחריות מטלת עליך! אוי לך מיום הדין! הצעיר הרב, בניגון ובגנות רבים נזקקים לחוץ על שטות קטנה או גדולה שעשו. הלא "אין לך דבר העומד בפני התשובה", מה בכך אם חטא פעם אחת?

התלמיד ששלק על לא ענול בכפו

זכורני מעשה שהיה בישיבת פורת יוסף בעיר העתיקה לפני כששים שנה. הרב הראשי לישראל והראשון לציון הגאון רבי יעקב מאיר, היה נשיא וישיבת "פורת יוסף", ומפעם לפעם היה מבקר בישיבה. פעם אחת ירד הרב במדרגות הישיבה, וכמונבן היו עמו הרב בן ציון חזן גבאי הישיבה, ועוד רבנים משום שורת דרך ארץ, וילדי הישיבה היו עומדים למעלה ומסתכלים.

לפתע דחף אחד הילדים את חברו, והלה לקח את כפתו והשליכה למטה לעיני רבי יעקב מאיר. הרב כעס מאד ונער ברבני הישיבה: וכי זו הדרך ארץ שאתם נותנים לתלמידים? חקרו ודרשו מי זרק את הכפה. היה זה ילד חכם ופקח וגם שובב שאיני רוצה לומר את שמו. תכף ומיד בחרונו אפס לקח המשגיח את אותו ילד וזרקו מהישיבה. באו אביו ואחיו בבכילות ותחנונים שיחזירו אותו עם כל מיני ענשים - אך לא שמעו להם ולא הסכימו להחזירו לישיבה, ויצא בעל בית פשוט, אך ירא שמים. נס היה שנשאר ירא שמים! וכל ימי היה מצר ובוכה על כך שלא נתנו לו להתקדם בלמוד, לפי כשרונותיו הוא יכל להיות תלמיד חכם גדול, ועתה אינו אלא בעל בית פשוט. זו דרכה של תורה?! אם המשגיח הזה היה לפניי, הייתי גוער בו ומלקה אותו: מה אתה זורק נשמות? וכי אתה יודע מה עתיד להיות ממנו? ההבואה נתנה לשוטטים, איננו יכולים לדעת עתידות. ומי שעושה דברים כאלה - אוי לו מיום הדין! אוי לו מיום התוכחה!

וכן בגנות, אסור לזרק בת שעשיתה מעשה שאינו הגון, הלא אין דבר העומד בפני התשובה. וכי המורה הזה שזרק את הילד או הילדה, אינו חוטא לפני הקדוש ברוך הוא?! ביום הכפורים הוא בא ומבקש לחטאו לפניך רחם עלינו, "כתבנו לחיים מלך חפץ בחיים". לכבוד מה ה' יכתב אותך לחיים אם אתה נבל, זורק את תלמידך! צריך לדעת את האחריות הכבדה שיש בזה, וכגדל האחריות - כך גם חמרת הענש!